

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 855

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 17 septembrie 2025

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE SENATULUI	
8. — Decizie privind asigurarea conducerii Senatului în perioada 17-20 septembrie 2025	2
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 128 din 27 martie 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 400 alin. (2) din Codul civil	2-4
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
8. — Instrucțiune a ministrului educației și cercetării privind aplicarea unitară a prevederilor referitoare la utilizarea timpului alocat disciplinei/domeniului de studiu, aflat la dispoziția cadrului didactic, în învățământul preuniversitar gimnazial și liceal	5-6
2.390. — Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor pentru modificarea Ghidului specific privind regulile și condițiile aplicabile finanțării din fondurile europene aferente Planului național de redresare și reziliență în cadrul apelului de proiecte PNRR/2023/C2/I.1.B, pentru subinvestiția I.1.B „Sprijin pentru refacerea potențialului forestier afectat de incendii, de fenomene meteorologice nefavorabile care pot fi asimilate unei calamități naturale, de infestări ale plantelor cu organisme dăunătoare și de evenimente catastrofale”, investiția 1 „Campania națională de împădurire și reîmpădurire, inclusiv păduri urbane”, schemă de ajutor de stat, componenta C2: Păduri și protecția biodiversității, aprobat prin Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 320/2023.....	6-7
5.455. — Ordin al ministrului investițiilor și proiectelor europene pentru stabilirea termenelor de raportare a listelor de beneficiari prevăzute la alin. (1 ¹) al art. XXVI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 156/2024 privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice pentru fundamentarea bugetului general consolidat pe anul 2025, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene	8

ACTE ALE SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

DECIZIE**privind asigurarea conducerii Senatului
în perioada 17-20 septembrie 2025**

În conformitate cu prevederile art. 39 alin. (2) din Regulamentul Senatului,
aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, republicat,

președintele Senatului d e c i d e:

Articol unic. — În perioada 17-20 septembrie 2025, conducerea Senatului
va fi asigurată de domnul senator Mihai Coteț, vicepreședinte al Senatului.

PREȘEDINTELE SENATULUI

MIRCEA ABRUDEAN

București, 16 septembrie 2025.

Nr. 8.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 128

din 27 martie 2025

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 400 alin. (2) din Codul civil

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Ioan-Sorin-Daniel Chiriaz.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate
a prevederilor art. 400 alin. (2) din Codul civil, excepție ridicată de
Dragoș-Mihail Coșarcă în Dosarul nr. 884/211/2016 al
Tribunalului Harghita — Secția civilă și care constituie obiectul
Dosarului Curții Constituționale nr. 420D/2020.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de
înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă
cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune
concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de
neconstituționalitate, apreciind că discriminarea pretinsă nu
rezultă din conținutul normativ al prevederilor legale criticate, ci
din modul de aplicare a acestora. Or, interpretarea și aplicarea
legii la speță constituie atributul instanțelor judecătorești,
excedând competenței Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată
următoarele:

4. Prin Încheierea nr. 2 din 3 martie 2020, pronunțată în
Dosarul nr. 884/211/2016, **Tribunalul Harghita — Secția civilă
a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de
neconstituționalitate a prevederilor art. 400 alin. (2) din
Codul civil**, excepție ridicată de Dragoș-Mihail Coșarcă într-o
cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni de divorț,
precum și a cererii de exercitare a autorității părintești și de
stabilire a domiciliului minorului.

5. În **motivarea excepției de neconstituționalitate** se
susține, în esență, că textul de lege criticat este neconstituțional,
întrucât limitează posibilitatea legală de stabilire a locuinței
minorului după divorț doar la unul dintre părinți, cu excluderea
posibilității stabilirii unei locuințe egalitare. Astfel, art. 400
alin. (2) din Codul civil instituie o discriminare între părinții
divorțați, prin limitarea posibilității concrete a părintelui la care
minorul nu are stabilită locuința de a-și exercita dreptul garantat
la nivel constituțional de asigurare a creșterii și educării copilului
său. De asemenea, din perspectiva copilului minor, dispozițiile
legale criticate aduc atingere dreptului acestuia de a beneficia,
în mod corelativ, de educația oferită în mod responsabil și egal
de ambii părinți, chiar dacă aceștia sunt divorțați, în cuprinsul
acestui drept intrând și posibilitatea ca acesta să se bucure în
mod egal atât de locuința mamei, cât și de cea a tatălui său.

Art. 400 alin. (2) din Codul civil răpește copilului cu părinți divorțați dreptul de a se bucura în continuare de o locuință egalitară și de timp egal petrecut cu ambii părinți, instituind regula stabilirii locuinței la unul sau altul dintre părinți, însă nu și la ambii părinți în mod egal, spre deosebire de legislațiile altor state, care permit partajarea locuinței. Se arată că stabilirea unei locuințe partajate a copilului jumătate din timp la mamă și jumătate la tată, denumită în practică și „găzduire egalitară”, își găsește fundamentul în principiul coparentalității, statuat expres în art. 8 pct. 1 din Convenția cu privire la drepturile copilului, adoptată de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite, potrivit căruia ambii părinți au responsabilități comune pentru creșterea și dezvoltarea copilului. În acest sens, obiectivul reședinței alternante este de a întări exercitiul coparentalității, potrivit căruia este în interesul copilului să fie crescut de către cei doi părinți ai săi. Menționează că soluții jurisprudențiale care susțin această variantă se regăsesc din abundență în numeroase state dezvoltate, precum Canada, Anglia, Scoția, Australia, SUA, Brazilia, Belgia, Franța, Elveția.

6. **Tribunalul Harghita — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că textul de lege criticat este în acord cu normele Constituției și cu cele europene în materie, întrucât a fost avut în vedere interesul superior al minorului. De altfel, toate măsurile de ocrotire luate față de copiii minori pot fi revocate sau înlocuite dacă împrejurările care au determinat luarea lor s-au schimbat, în realizarea unei mai bune ocrotiri a intereselor lor. Consideră că legiuitorul a avut în vedere faptul că este mai important mediul în care trăiește minorul și faptul că părinții pot să își exercite drepturile fără a-i afecta acestuia modul de viață. De aceea, s-a considerat că este mai important pentru minor să aibă un singur domiciliu, la unul dintre părinți, iar nu două domiciliile temporare, întrucât această din urmă variantă ar duce la afectarea dezvoltării sale psihice și fizice.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** consideră, în principal, că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât autorul acesteia solicită o interpretare a unei norme legale, atribuție care intră în sfera de competență a instanțelor judecătorești. În subsidiar, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând, în esență, că rațiunea pentru care, spre deosebire de legislația altor state, legiuitorul român nu permite partajarea locuinței este legată de nevoia de stabilitate și predictibilitate pe care o reclamă dezvoltarea armonioasă a copilului.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 400 alin. (2) din Codul civil, care au următorul cuprins: „*Dacă până la divorț copilul a locuit cu ambii părinți, instanța îi stabilește locuința la unul dintre ei, ținând seama de interesul său superior.*”

12. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 16 alin. (1) privind principiul egalității, art. 26 alin. (1) privind obligația autorităților publice de a respecta și ocroti viața intimă, familială și privată, art. 29 alin. (6) privind dreptul părinților sau al tutorilor de a asigura, potrivit propriilor convingeri, educația copiilor minori a căror răspundere le revine și art. 48 alin. (1) privind familia și întemeierea acesteia pe căsătoria liber consimțită între soți, pe egalitatea acestora și pe dreptul și îndatorirea părinților de a asigura creșterea, educația și instruirea copiilor.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că se critică modul în care în legislația românească actuală este reglementată stabilirea locuinței copilului după divorțul părinților, susținându-se, în esență, că fixarea acesteia doar la unul dintre părinți ar fi de natură să nesocotească dreptul părinților de a asigura, potrivit propriilor convingeri, educația copiilor minori a căror răspundere le revine, precum și dreptul acestora de a asigura creșterea, educația și instruirea copiilor, consacrate de art. 29 alin. (6) și art. 48 alin. (1) din Constituție.

14. Curtea constată că nu pot fi reținute aceste critici, având în vedere că textul de lege supus controlului de constituționalitate trebuie interpretat prin coroborare cu întregul cadru normativ dedicat acestei problematici, care conferă părintelui la care nu a fost stabilită locuința statornică a copilului după divorț suficiente garanții care să îi permită să își exercite în continuare, nestânjenit, atributele ce caracterizează relația firească dintre un copil și părintele său.

15. Astfel, potrivit art. 397 din Codul civil, exercitarea autorității părintești după divorț revine în comun ambilor părinți, „*afară de cazul în care instanța decide altfel*”. Autoritatea părintească este definită în art. 483 alin. (1) din Codul civil ca ansamblul de drepturi și îndatoriri care privesc persoana copilului, precum și bunurile acestuia, deci inclusiv ansamblul de drepturi invocate în cauza de față. Așadar, prin regula exercitării în comun a autorității părintești se dă expresie tocmai ideii de egalitate a părinților sub aspectul dreptului de a decide cu privire la creșterea și educarea copilului lor minor, hotărârile privitoare la acesta trebuind să fie luate împreună. În acest fel amândoi contribuie, în egală măsură, la tot ceea ce ține de dezvoltarea armonioasă a copilului.

16. Doar cu titlu de excepție, dacă există motive întemeiate și având în vedere interesul superior al copilului, instanța poate hotărî ca autoritatea părintească să fie exercitată numai de către unul dintre părinți, conform art. 398 alin. (1) din Codul civil. Dar chiar și într-o asemenea situație, legea prevede că celălalt părinte păstrează dreptul de a veghea asupra modului de creștere și educare a copilului [alin. (2) al aceluiași articol].

17. Mai mult decât atât, art. 401 din Codul civil recunoaște dreptul părintelui separat de copil de a avea legături personale cu acesta, în caz de neînțelegere între părinți urmând ca instanța de tutelă să decidă cu privire la modalitățile concrete de exercitare a acestui drept.

18. Este de subliniat faptul că întotdeauna va prima interesul superior al copilului, deziderat pe care legiuitorul român îl accentuează prin toate dispozițiile referitoare la familie. Sub acest aspect, Curtea Constituțională a reținut, în jurisprudența sa (Decizia nr. 819 din 21 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 673 din 21 septembrie 2011), că interesul superior al copilului trebuie să prevaleze în toate demersurile și deciziile care îl privesc, acest interes fiind ridicat la rang de principiu atât prin normele naționale (art. 2 din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 159 din 5 martie 2014), cât și prin normele internaționale (art. 3 din Convenția cu privire la drepturile copilului). Pentru stabilirea interesului superior al minorului în cazul îndreptării acestuia la

divorț sunt avute în vedere vârsta copilului, posibilitățile părinților de a-i asigura o bună dezvoltare fizică, intelectuală și morală, atașamentul acestora față de minor, precum și al minorului față de ei, grija manifestată de părinți față de copil în timpul conviețuirii lor și, nu în ultimul rând, opțiunea exprimată de acesta la audierea în instanță, în condițiile legii.

19. Este adevărat că nu există o definiție legală a noțiunii de interes superior al copilului, dar această absență este determinată de vastitatea și diversitatea aspectelor ce trebuie avute în vedere de judecător, acesta urmând să fie apreciat de la caz la caz, în funcție de specificitatea situației și caracteristicile personale ale fiecărui copil în parte.

20. În contextul acestui efort de asigurare a interesului superior al copilului atât pe cale legislativă, cât și judiciară, Curtea constată că își găsesc pe deplin justificarea dispozițiile art. 400 alin. (2) din Codul civil, criticate în cauză pe considerentul că nu permit stabilirea de către judecător a unei locuințe egalitare pentru copil, după divorț, constând în timp egal petrecut alternativ la locuințele fiecăruia dintre cei doi părinți.

21. Curtea reține că scopul dispozițiilor legale criticate este tocmai acela de a servi interesului superior al copilului, în condițiile în care varianta antamată de autorii prezentei excepții nu poate fi o opțiune benefică pentru buna dezvoltare a copilului. Aceasta, deoarece poate conduce la dificultăți de adaptare la schimbarea constantă între cele două locuințe, mai ales dacă vârsta lui este fragedă, putând genera labilitate și instabilitate emoțională, nesiguranță sau chiar resentimente față de părinți. Stabilitatea locuinței este, fără îndoială, foarte importantă pentru dezvoltarea unui copil, naveta constantă între două locuințe putând induce confuzie, anxietate sau dificultăți în stabilirea unor relații de real atașament față de cei doi părinți.

22. De asemenea, dincolo de planul emoțional, permanenta modificare a programului poate fi destabilizantă pentru desfășurarea activităților școlare și a celor extracurriculare și poate constitui un impediment greu de depășit în ceea ce privește interacțiunile sociale, relațiile cu copii de vârste

aproprate și stabilirea de prietenii, indispensabile pentru dezvoltarea echilibrată a copilului. Ca atare, discontinuitățile determinate de locuința partajată pot avea un impact negativ asupra evoluției educaționale și sociale a copilului. Nu în ultimul rând, transportul frecvent al copilului între cele două locuințe și permanenta reorganizare a programului zilnic pot să afecteze însăși sănătatea fizică și psihică a copilului, prin oboseala și stresul acumulate în urma alternărilor de locuință.

23. Ca atare, textul de lege criticat permite instanței judecătorești să evite aceste inconveniente și, în urma analizei tuturor aspectelor relevante, să ia o decizie privind locuința unică a copilului, în funcție de interesul său superior, având în vedere nevoile sale fizice și psihologice.

24. În ceea ce privește invocarea, în motivarea excepției de neconstituționalitate, a dispozițiilor art. 48 din Constituție, care garantează dreptul părinților de a participa în mod egal la educația și instruirea copiilor lor, Curtea observă că aceste prevederi nu conțin niciun element care să conducă la concluzia că minorul trebuie să locuiască în mod egal în locuințele fiecăruia dintre părinți. În ipoteza în care copilul locuiește doar la unul dintre părinți, nimic nu împiedică ambii părinți să participe activ la educația acestuia, prin discuții și colaborare cu privire la activitățile școlare și extrașcolare. Autoritatea părintească ce se exercită, potrivit legii, în comun se bazează pe un dialog între părinți, pentru a ajunge la un consens cu privire la decizii majore, precum cele referitoare la educație, sănătate și alte aspecte importante ale vieții copilului, fără ca minorul să fie nevoit să aibă o locuință comună sau egalitară.

25. Tot astfel, părintele cu care copilul nu locuiește poate să participe la activitățile educaționale sau alte evenimente din viața copilului, acestea reprezentând, de asemenea, modalități prin care să se asigure implicarea activă a ambilor părinți în educația copilului, prin vizite, timp petrecut împreună cu copilul și colaborarea cu celălalt părinte, chiar dacă locuința copilului nu este partajată.

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Dragoș-Mihail Coșarcă în Dosarul nr. 884/211/2016 al Tribunalului Harghita — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 400 alin. (2) din Codul civil sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Harghita — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 martie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

pentru **MARIAN ENACHE**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă
coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea
și funcționarea Curții Constituționale, semnează

ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

INSTRUCȚIUNE

**privind aplicarea unitară a prevederilor referitoare la utilizarea timpului
alocat disciplinei/domeniului de studiu, aflat la dispoziția cadrului didactic,
în învățământul preuniversitar gimnazial și liceal**

Având în vedere:

- art. 89 alin. (3) și (4) din Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare;
- Nota de fundamentare a planurilor-cadru pentru învățământul liceal, forma cu frecvență zi, aprobată prin Ordinul ministrului educației și cercetării nr. 4.350/2025 privind aprobarea planurilor-cadru pentru învățământul liceal cu frecvență zi;
- Referatul de aprobare nr. 1.986 din 1.09.2025;
- art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 731/2024 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației și cercetării emite prezenta instrucțiune.

Art. 1. — (1) Prezenta instrucțiune stabilește modul de utilizare a timpului alocat disciplinei/domeniului de studiu, aflat la dispoziția cadrului didactic, în învățământul preuniversitar gimnazial și liceal, în vederea creșterii calității învățării.

(2) Prevederile prezentei instrucțiuni se aplică tuturor unităților de învățământ gimnazial și liceal, tuturor cadrelor didactice, precum și structurilor de îndrumare și control reprezentate de inspectoratele școlare.

Art. 2. — (1) Utilizarea orelor aflate la dispoziția cadrului didactic, reprezentând 25% din bugetul total de ore al oricărei/oricărui discipline/domeniu de studiu/modul de pregătire, urmărește remedierea, consolidarea — fixarea, aprofundarea —, extinderea și performanța, precum și transferul competențelor în viața de zi cu zi, în funcție de nevoile și interesele reale ale elevilor, precum și de specificul clasei/grupului.

(2) Planificarea acestor ore respectă predictibilitatea, coerența și evitarea supraîncărcării curriculare, asigurând raportarea la bugetul anual de ore al fiecărei/fiecărui discipline/domeniu de studiu/modul de pregătire.

(3) Utilizarea acestor ore reprezintă o completare și o adaptare la contextul clasei a parcurgerii programei școlare.

Art. 3. — (1) În planificarea calendaristică, cadrul didactic marchează explicit orele planificate cu utilizarea cotei de 25% la nivel de unități de învățare/secvențe, împreună cu finalitățile avute în vedere în relație cu competențele formate/dezvoltate.

(2) Alegerea și ponderea acestor utilizări se fac pe baza unei diagrame inițiale și, după caz, periodice a achizițiilor elevilor și la competențele vizate de programa școlară.

(3) În planificare se pot prevedea momente de diferențiere — grupuri diferențiate/subgrupuri —, indicând resursele și sarcinile diferențiate.

(4) Planificarea calendaristică reprezintă un document deschis care permite actualizări periodice; componenta de planificare, aferentă utilizării cotei de 25% din orele la dispoziția cadrului didactic, se recomandă a fi revizuită periodic, la fiecare debut de interval de săptămâni de cursuri/la finalul fiecărei unități de învățare sau ori de câte ori diagnosticul/progresul elevilor o impune, astfel încât să răspundă cât mai fidel destinației acestor ore, specificului clasei și să fie în acord cu ritmul parcurgerii propriu-zise a programei școlare.

(5) Distribuirea timpului alocat poate fi decisă de către cadrul didactic și fără partajarea sa în ore care se adresează programei școlare (75%), respectiv ore la dispoziția sa (25%); în acest caz, cadrul didactic poate rezerva, pentru fiecare oră sau pentru o parte a orelor, timp didactic la dispoziția sa, care — însumat —

se încadrează în procentele prevăzute de lege (de exemplu, din fiecare oră de curs alocată disciplinei, 75% se adresează activităților care asigură parcurgerea programei școlare, timpul final al orei de curs fiind rezervat activităților la decizia cadrului didactic, ținând cont de nivelul de atingere a obiectivelor educaționale propuse la nivelul fiecărei ore de curs); în situația unei astfel de distribuiri a timpului didactic, în planificare se menționează explicit această abordare.

Art. 4. — (1) Asigurarea finalităților activităților didactice corespunzătoare orelor la dispoziția profesorului se realizează prin:

a) remediere — corectarea lacunelor de bază; microsecvențe explicite, exerciții gradate, feedback imediat; instrumente formative scurte;

b) consolidare — exersare variată, transfer între sarcini similare/diferite; interconectarea conținuturilor; recapitulări strategice;

c) aprofundare — probleme nonrutiniere, analiză, argumentare, studii de caz; conexiuni interdisciplinare controlate; extindere — proiecte aplicative, cercetare dirijată, utilizarea resurselor digitale/experimente; competențe-cheie transversale (colaborare, comunicare, digital, cetățenie); performanță — pregătire diferențiată pentru elevi cu potențial ridicat (cercuri/miniproiecte/ateliere), fără a diminua sprijinul echitabil pentru restul clasei;

d) aplicarea competențelor formate/dezvoltate pentru rezolvarea situațiilor-problemă întâlnite în viața de zi cu zi.

(2) În condițiile în care niciuna dintre finalitățile enumerate anterior nu este dominantă, orele la dispoziția profesorului, parțial sau total, pot fi orientate și pentru: activități de consiliere la nivelul disciplinei, dezvoltarea competenței de a învăța să înveți, precum și a altor competențe transversale, creșterea coeziunii de grup, dezvoltarea unor proiecte transversale la nivelul unității de învățământ, încurajând cooperarea dintre elevii diferitelor clase sau din ani diferiți de studiu.

Art. 5. — (1) Activitățile se pot desfășura cu întreaga clasă, pe grupuri diferențiate sau individual, inclusiv în format de atelier ori proiect, menținând accesul tuturor la oportunități de învățare.

(2) Cadrul didactic poate alterna în aceeași oră intervenția pe subgrupuri, de exemplu, remediere țintită, cu sarcini autonome pentru ceilalți elevi (portofoliu, proiect, platformă digitală).

(3) Pentru extindere și performanță se recomandă resurse complementare, care pot să nu fie obligatorii pentru toți elevii, dar care sunt în relație directă cu programa școlară.

(4) În completarea prevederilor alin. (1), în situația armonizării orarelor elevilor de la aceeași disciplină, pentru același an de

studiu, pentru eficientizarea atingerii tipului de finalitate a orelor la dispoziția cadrelor didactice, pentru aceste ore, total sau parțial, se pot reorganiza efectivele claselor pe grupe de nivel, în acord cu finalitățile urmărite, cu acordul unității de învățământ, care monitorizează eficiența acestei abordări în vederea luării celor mai bune decizii educaționale pentru fiecare elev.

(5) Se recomandă ca la nivelul unității de învățământ să se identifice strategiile potrivite de organizare a timpului didactic aferent orelor la dispoziția cadrelor didactice, pentru a sprijini fiecare elev să își atingă potențialul optim în învățare.

Art. 6. — (1) Evaluarea în cadrul acestor ore este preponderent formativă (de exemplu, probe scurte, rubrici, autoevaluare, evaluare colegială), cu rol de reglare a demersului didactic.

(2) Evidența activităților se face în planificarea calendaristică sintetic și având în vedere evitarea birocratizării suplimentare.

(3) Orice evaluare sumativă derivată din aceste activități respectă standardele naționale de evaluare, după aprobarea acestora prin ordin al ministrului educației și cercetării, și menține echitatea între elevi.

Art. 7. — (1) Directorul avizează planificările calendaristice care includ alocarea orelor la dispoziția cadrului didactic în procentul prevăzut de lege și susține diferențierea (orar, resurse, spații).

(2) Comisia pentru curriculum/Comisiile metodice/Catedrele oferă consiliere internă și schimb de bune practici; se recomandă o bancă de activități, dezvoltată la nivelul unității de învățământ, pe categorii de finalități.

Art. 8. — (1) Inspectoratele școlare consiliază unitățile de învățământ și cadrele didactice prin webinare/seminare tematice, ghiduri, activități metodice, mentorat de specialitate.

(2) Monitorizarea, prin inspectoratele școlare, se realizează pe eșantion, prin analiza planificărilor și a câte 2-3 produse de învățare/disciplină/clasă, cu feedback formativ, fără sarcini birocratice suplimentare.

(3) Inspectoratele școlare colectează date și informații în cadrul procesului de monitorizare și, după caz, la solicitarea Ministerului Educației și Cercetării, raportează sinteze (bune practici, dificultăți, recomandări).

Art. 9. — Prevederile prezentei instrucțiuni se aplică începând cu anul școlar 2025-2026, la nivelul învățământului preuniversitar gimnazial și liceal, în corelare cu planurile-cadru și programele școlare în vigoare.

Art. 10. — Direcția generală educație și performanță în învățământul preuniversitar, inspectoratele școlare județene/Inspectoratul Școlar al Municipiului București, precum și unitățile de învățământ preuniversitar duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 11. — Prezenta instrucțiune se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației și cercetării,
Daniel-Ovidiu David

București, 1 septembrie 2025.
Nr. 8.

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN

pentru modificarea Ghidului specific privind regulile și condițiile aplicabile finanțării din fondurile europene aferente Planului național de redresare și reziliență în cadrul apelului de proiecte PNRR/2023/C2/I.1.B, pentru subinvestiția I.1.B „Sprijin pentru refacerea potențialului forestier afectat de incendii, de fenomene meteorologice nefavorabile care pot fi asimilate unei calamități naturale, de infestări ale plantelor cu organisme dăunătoare și de evenimente catastrofale”, investiția 1 „Campania națională de împădurire și reîmpădurire, inclusiv păduri urbane”, schemă de ajutor de stat, componenta C2: Păduri și protecția biodiversității, aprobat prin Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 320/2023

Având în vedere Referatul de aprobare nr. DGPNNR/88.521 din 5.09.2025 al Direcției generale Planul național de redresare și reziliență, precum și Avizul nr. 102.884 din 5.09.2025, emis de Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene, în baza prevederilor:

— Acordului de finanțare privind implementarea reformelor și/sau investițiilor finanțate prin Planul național de redresare și reziliență nr. 26.595 din 8.03.2022, încheiat între Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene și Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor;

— Regulamentului (UE) 2021/241 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 februarie 2021 de instituire a Mecanismului de redresare și reziliență;

— Deciziei de punere în aplicare a Consiliului de aprobare a evaluării planului de redresare și reziliență al României din data de 3 noiembrie 2021 (CID);

— Regulamentului (UE) 2020/2.094 al Consiliului din 14 decembrie 2020 de instituire a unui instrument de redresare al Uniunii Europene pentru a sprijini redresarea în urma crizei provocate de COVID-19;

— Regulamentului (UE) 2021/240 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 februarie 2021 de instituire a unui Instrument de sprijin tehnic;

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 155/2020 privind unele măsuri pentru elaborarea Planului național de redresare și reziliență necesar României pentru accesarea de fonduri externe rambursabile și nerambursabile în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență, aprobată prin Legea nr. 230/2021, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 124/2021 privind stabilirea cadrului instituțional și financiar pentru gestionarea fondurilor europene alocate României prin Mecanismul de redresare și reziliență, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 155/2020 privind unele măsuri pentru elaborarea Planului național de redresare și reziliență necesar României pentru accesarea de fonduri externe rambursabile și nerambursabile în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 178/2022, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârii Guvernului nr. 209/2022 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 124/2021 privind stabilirea cadrului instituțional și financiar pentru gestionarea fondurilor europene alocate României prin Mecanismul de redresare și reziliență, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 155/2020 privind unele măsuri pentru elaborarea Planului național de redresare și reziliență necesar României pentru accesarea de fonduri externe rambursabile și nerambursabile în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 1 alin. (15) din Hotărârea Guvernului nr. 43/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinului ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 2.122/2022 privind aprobarea Schemei de ajutor de stat „Sprijin pentru refacerea potențialului forestier afectat de incendii, de fenomene meteorologice nefavorabile care pot fi asimilate unei calamități naturale, de infestări ale plantelor cu organisme dăunătoare și de evenimente catastrofale”,

în temeiul prevederilor art. 57 alin. (1), (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 43/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite următorul ordin:

Art. I. — Ghidul specific privind regulile și condițiile aplicabile finanțării din fondurile europene aferente Planului național de redresare și reziliență în cadrul apelului de proiecte PNRR/2023/C2/I.1.B, pentru subinvestiția I.1.B „Sprijin pentru refacerea potențialului forestier afectat de incendii, de fenomene meteorologice nefavorabile care pot fi asimilate unei calamități naturale, de infestări ale plantelor cu organisme dăunătoare și de evenimente catastrofale”, investiția 1 „Campania națională de împădurire și reîmpădurire, inclusiv păduri urbane”, schemă de ajutor de stat, componenta C2: Păduri și protecția biodiversității, aprobat prin Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 320/2023, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 98 și 98 bis din 6 februarie 2023, se modifică după cum urmează:

1. Secțiunea 2.2 „Perioada în care pot fi depuse cereri de sprijin” va avea următorul cuprins:

„○ Data exactă la care se va deschide sesiunea de depunere a proiectelor va fi comunicată prin anunțul de deschidere a sesiunii, însă aceasta nu poate depăși 30 martie 2023.

○ Data și ora de închidere a depunerii de proiecte: 17 septembrie 2025, ora 23:59.

Pentru proiectele selectate la finanțare este obligatoriu ca încheierea contractului de finanțare să poată fi efectuată până la data de 28 februarie 2026; în caz contrar finanțarea nu mai poate fi acordată prin prezentul ghid.”

2. La secțiunea 5 „Contractare și implementare”, paragraful 5 se abrogă.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Diana-Anda Buzoianu

MINISTERUL INVESTIȚIILOR ȘI PROIECTELOR EUROPENE

ORDIN

pentru stabilirea termenelor de raportare a listelor de beneficiari prevăzute la alin. (1¹) al art. XXVI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 156/2024 privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice pentru fundamentarea bugetului general consolidat pe anul 2025, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene

În temeiul prevederilor:

— art. XXVI alin. (1²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 156/2024 privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice pentru fundamentarea bugetului general consolidat pe anul 2025, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 14 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 52/2018 privind organizarea și funcționarea Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere Referatul de aprobare al Direcției de implementare măsuri sociale nr. G2025-106.621 din 16.09.2025,

ministrul investițiilor și proiectelor europene emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Prin prezentul ordin se stabilesc termenele de raportare pentru transmiterea listelor de beneficiari pentru cele două tranșe prevăzute la alin. (1¹) al art. XXVI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 156/2024 privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice pentru fundamentarea bugetului general consolidat pe anul 2025, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Listele de beneficiari prevăzute la alin. (1) se întocmesc pe județe și pe categorii de destinatari finali care îndeplinesc condițiile de eligibilitate prevăzute de Mecanismul de

implementare a măsurilor de acordare a unui sprijin material pentru anumite categorii de persoane defavorizate, în perioada 2024-2027, regulile de acordare, modalitatea și frecvența măsurilor de sprijin, precum și instituțiile responsabile, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 70/2024, cu modificările ulterioare, la nivelul fiecărei entități aflate în subordonarea/coordonarea/sub autoritatea Ministerului Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale și se raportează în luna septembrie 2025 pentru prima tranșă și în luna octombrie 2025 pentru a doua tranșă.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul investițiilor și proiectelor europene,
Dragoș-Nicolae Pîslaru

București, 17 septembrie 2025.
Nr. 5.455.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

